שתי בירות – פרק ל"ג

ירושלים **24:40**

הקיר שוב בוהק בלבן והיא מתנשמת ממאמץ. אם שלמה היה פה הוא היה גוער בה. אסור לנשים בהריון להתאמץ ככה. מסוכן לשאוף אדים של צבע. לא אכפת לה עכשו מסוכן. להיפך. אסור לחשוב את זה אבל לא אכפת לה. היא לא רוצה עכשו עוד ילד. לא במצב כזה. שהשם יקח את זה ממנה. היא מוכנה להתאמץ בשביל זה. לצבוע קירות. לגרור רהיטים. לאכול פטרוזיליה.

ריקי בכתה המון. יעלי דרשה שתשב לידה עד שתירדם, טענה שהיא אלרגית לחושך. אם זה לא היה עצוב זה היה מצחיק. אחרי שנרדמו ישבה שעתיים באפס מחשבה ובהתה בקיר האפור. אחר כך קמה והכינה לעצמה קפה. כלומר, תכננה להכין ואז גילתה שאין חלב אז עזבה את המטבח והלכה למרפסת. ישבה שם חצי שעה עד שנהיה לה קר ולא היה מי שיביא לה את השמיכה האדומה אז נכנסה לחדר ולרגע אחד הלב שלה נדד אל הקופסא הירוקה וברגע הבא גמלה בראשה לשרוף את הקופסא ברגע שתוכל ופתחה מחשב וגיגלה משפטים מוזרים שלא הניבו שום דבר קונקרטי. למה אנשים נוטשים משפחות העלה תוצאות על אנשים רעי לב שנוטשים כלבים בחופשות. למה בעלים נעלמים התעלם מהבעלים והתייחס לבני זוג שלא מסוגלים להתחייב לנישואים. וסגולות לזוגיות טובה הציף אותה בעשרות רעיונות שיביאו להצלת נישואיה. החל מבדיקת הכתובה שמא נפלה בה טעות, עבור דרך אינספור תפילות, קריאות וטקסטים קבליים, וכלה בפרוצדורות מורכבות כמו רכישת תפוח, איורו באדם וחוה ואכילתו על ידי שני בני הזוג.

אין שני בני זוג. אין. לא לתפילה, לא לדורון ולא למלחמה.

הביטה במסך כמו שמסתכלים על ילד עיקש וחפשה את הדרך להסביר את עצמה טוב יותר. שורת החיפוש לא מפנימה את ההבדל התהומי בין שלמה שרק לא עונה לטלפון לבין מנוולים אחרים שנעלמים ומשאירים משפחות לאנחות, אז היא כותבת לאט אלף ואז בית ואז ריש ואז כף סופית. אברך. אברך נטש משפחה. שמי שמחליט שם אילו תוצאות להקפיץ לה שיבין על מה היא מדברת פה. מעניין אם שמעו בגוגל על דבר כזה. היא מעולם לא שמעה על אברך שנטש את המשפחה שלו. כלומר, חוץ מאלה שמעגנים נשים תוך כדי דיוני משמורות וגירושים. סתם אברך שנעלם

ולא עונה לטלפונים היא לא מכירה .

גם גוגל לא מכיר אבל כנראה שהוא מתחיל להבין את המצב כי עכשו הוא מקפיץ את הכותרת : אלפי אנשים נעלמים ומתחילים את חייהם מההתחלה . האם בעידן הדיגיטלי והביומטרי אפשר בכלל להיעלם ? היא קוראת בשקיקה על אחד , הארי גורדון , שבאמצע החיים החליט שנמאס לו מהחובות , זייף לעצמו מוות ופצח בחיים חדשים . ועל אלפי ישראלים שנעלמים בכל שנה , רובם על רקע של חובות והסתבכויות פליליות , אבל לא רק . ממשיכה וקוראת על תופעת הבעלים הנעלמים . מסתבר שמאז ומתמיד היו גברים נוטשים . חיפשו לעצמם אופציות קיום אחרות ונעלמו . האם שלמה פשוט מחפש לעצמו אופציית קיום אחרת ? זה לא סביר . איזה קיום אחר יש לו מחוץ למשפחה שלהם ? אם היה לו מה לחפש היתה יכולה למצוא בתוכה איזו הבנה לצעד המופרע שלו . היא מסוגלת להבין רצונות מופרעים וצעדים קיצוניים אם יש להם סיבה . אבל אין . אין לו סיבה ואין לו מה לחפש בשום מקום ולכן זה כל כך מכעיס .

האם שלמה פשוט מחפש לעצמו אופציית קיום אחרת ? זה לא סביר . איזה קיום אחר יש לו מחוץ למשפחה שלהם ?

הטענות הלכו ונערמו בראשה . הלכו והתנסחו והתארכו והצטברו לכדי כתב אישום מפורט ומנומק שבשוליו סעיף אחד שאין עליו שום מחילה : אישה בהריון .

מי עוזב אישה בהריון ? רק אדם חסר מצפון ורע לב . אדם אנוכי שלא לוקח אחריות על המעשים שלו . שלא אכפת לו מאף אחד חוץ מעצמו . אדם שאסור לסמוך עליו . אדם שצריך לשמוח אם הוא הולך . שלא ראוי להיות ראש משפחה ואבא לילדים . היא מנצחת עוד לפני שהתחיל הדיון . היא בהריון ! הלוואי שלא היתה . המצב שלה מקצין את חומרת הנטישה והיא לא יודעת איך להתמודד עם החומרה . סתם נטישה היא יכולה לשאת . הלך . יכעס כמה ימים ויחזור . אבל היא בהריון וזה לא עצר אותו . אז גם היא לא תעצור . בכמה הקשות אלימות בדקה איך אפשר להתפטר מהריון לא רצוי . לא גוגל , אני לא שוקלת הפלה . הכתה שוב על המקלדת : הפלה טבעית . חשבה על הביטוי המוזר . כל החיים שלה אוקסימורונים . הרשת שלחה אותה שוב למרפאות ובתי חולים אז היא הסבירה לה באופן אחר : איך אני גורמת לעצמי להפיל בבית .

אין כלום . היא היחידה על הקוסמוס ששוקלת דבר כל כך נורא . מוצאת שאלות דומות של נשים מפוקפקות בפורומים מפוקפקים . חוץ מהפורום

ההוא של החרדיות היא לא כתבה אף פעם בשום אתר . אבל עכשו היא כן . קראה לעצמה יוכבד רוזנבלום לזכר המורה שלא האמינה בגוגל ומעולם לא שקלה שום חטא , ושאלה מה אני צריכה לעשות כדי להפיל באופן טבעי .

מישהי כתבה : תתכופפי . תקפצי . תעשי כושר . תגררי רהיטים . תתאמצי ממש ממש .

היא שונאת כושר . אחרי לידות חזרה לעצמה בסיועה האדיב של ההנקה ושמחה שירשה את הגנים של אמא שלה . כלומר רק בעניין הזה .

עוד תגובות נכנסות :

תאכלי ציפורן ודגים חיים (סושי למשל וכל מיני דגים לא מבושלים ועדיף גם לא מעושנים) . שימי לב לצרוך אותם בכמויות גדולות .

תרעיבי את עצמך תוך כדי שאת אוכלת הדברים האלו בכמויות הגדולות שכתבתי מקודם .

תעשני מלא . קראתי שזה עוזר .

פטרוזיליה (גם חלוטה) וקינמון (גם את המקל) .

סמים יכולים לעזור . לחברה שלי זה עזר .

אלכוהול , אחותי . את אוהבת בירה ?

לא. אני לא אוהבת בירה . אמרה בקול וטרקה את המחשב . כמה שטויות . איזה הבלים . לא משנה מה תעשה ההריון לא ילך לשום מקום . לעומת שלמה שכן . קם והלך והשאיר אותה לבד להתמודד עם ילדות קטנות וחרדות גדולות . ולמה ? על מה מגיע לה העונש הזה ? היא פה . היא תמיד תמיד פה . עשר שנים לא זזה ורק הרתה וילדה ועבדה וטיפלה ולא נתנה שום מקום לשום דבר . מה משנה מה עבר לה בראש או בלב או בחלומות . היא חייכה ותפקדה ונכחה . בלי הפוגה . ואז מגיעה תקופה קשה ובמקום להבין שזו תקופה קשה ולתת לה לנשום ולסמוך עליה שתמצא את הדרך ולהיות קצת יותר גבר וקצת פחות ילד , הוא בורח . אז עכשו היא לא רוצה הריון והיא תסמן את זה לשמים ושהשמים יחליטו מה שיחליטו . היא חייבת לעשות השתדלות .

אז עכשו היא לא רוצה הריון והיא תסמן את זה לשמים ושהשמים

יחליטו מה שיחליטו . היא חייבת לעשות השתדלות .

והיא יודעת שאף אחד לא דבר על השתדלויות מהסוג הזה אבל הרגישה שהיא חייבת והלכה למרפסת שירות ולקחה סולם וטיפסה עליו והורידה מהבוידם את הצבע והמברשות של ערב פסח וגררה אותם בחמת זעם אל הסלון והטיחה אותם ברצפה וצבעה את הקיר בקצב מסחרר , מביסה את השיא של רינה והילדות . ואחרי שהקיר בהק כשלה באפס כוח אל המטבח ופתחה את המקרר וטרקה את תכולתו מצד לצד ומצאה פחית בירה אחת שבעלה לשעבר קנה פעם . מעכשו הקניות יהיו עליה . היא כבר לא זוכרת איך עושים את זה . ואיפה כרטיסי האשראי בכלל ? אצלה? אצלו ? לפחות היה עושה קניות לפני שיצא לטיול שלו . מזגה לעצמה חצי פחית וערבבה לתוכה צרור פטרוזיליה ושתתה את כוס התרעלה עד תומה ואז הקיאה אותה והלכה לחדר אחוזת בחילה נוראה והחשיכה אותו והתגלגלה מצד לצד שוב ושוב ושוב , ואחרי שלא נמצאה עוד פיסת בד יבשה על הכרית שלה שאלה משלמה את הכרית שלו וחיכתה שהשינה תבוא ותגאל אותה .

אמסטרדם **02:15**

שלמה עומד על בנין רב קומות ולא מוכן לרדת עד שהיא תגיע . הזעיקו אותה מהארץ וזרזו אותה כל הדרך . היא עוברת דרך הסרטים שנמתחו למטה ומישהו נותן לה מגאפון . מסתכלת למעלה ורואה אותו עומד שם . הוא נראה קטן . הוא לובש את החליפה וחובש את המגבעת . צריך להגיד לו שזה מסוכן להסתובב ככה באירופה עם כל האנטישמיות , מישהו עלול לפגוע בו . היא שואלת את שלמה מה קורה והוא אומר לה שהיה חייב להגיד לה משהו לפני שהוא קופץ . היא כועסת עליו שהטריח אותה למצוא בייביסיטר לילדות ולבוא עד לכאן רק כדי להגיד לה משהו ואז לקפוץ . היא באה כדי להציל אותו , לא כדי להקשיב לו . היא מחזירה את המגאפון לשוטר ההולנדי והולכת משם .

ירושלים **02:35**

קמה בלב הולם . עושה סיבוב בבית ומוודאת שהדלתות נעולות היטב , שהתריסים במרפסת מוגפים , שהילדות נושמות , ששלמה לא חזר במקרה . שומעת למעלה קול צעדים , גרירת כיסא . מתעלמת. מנסה לא להתעורר מדי , לשמר את קורי השינה לעוד סבב של חוסר הכרה מנחם .

אמסטרדם **03:46**

מצאו את הגופה של שלמה מתחת למדרגות הנעות בסניף המרכזי של פריימרק . הוא נכנס כדי לקנות לילדות ביגוד זול כי היא לא עובדת והם לא יכולים להרשות לעצמם מותגים שווים . כנראה נפל . אולי התייבש . חוקרים . אין חשש לפלילים . כיכר דאם הומה סירנות ואנשים שפונו מהסניף העמוס . רק לה מותר להיכנס כי היא אשתו של הגופה . אמא של שלמה עומדת בכניסה ומסבירה לשומרי הסף שאסור לתת לה להיכנס כי היא שקרנית ואין בינה לבין ההרוג מאומה . היא מספרת להם בהולנדית שוטפת את כל תולדות שינוי השם ועל צוואת רבי יהודה שאמר 'ואם נשאה , ישנה שם האחד , אז יש תקוה ' אבל היא הסוררת חזרה לשמה והורידה לטמיון את התקווה ואין פלא שזה נגמר בטרגדיה .

ירושלים **05:35**

היא צריכה להתקשר להורים של שלמה ולספר להם . קמה עם המחשבה הלא סבירה הזו אבל המחשבה לא מרפה ממנה . הם קמים מוקדם ההורים שלו . היא כבר לא תירדם שוב . מכניסה מכונה . ריח המרכך מעורר בה בחילה והיא נמלטת ממרפסת השירות . מאמצי אמש לא הועילו אם כן . הקלה מהולה באכזבה פושטת בה . מארגנת תלבושות ותיקי אוכל בתנועות מכניות . משבע היא כבר יכולה להתקשר . ומה תגיד ? שלום מדברת הכלה שלכם שמחייגת חיוגי נימוסין בערבי חגים ובמוצאי צומות חמורים ? התקשרתי לשמוע מה נשמע ולגשש אם יש לכם מושג איפה הבן שלכם משוטט? היא יכולה להתקשר גם לחברותא של שלמה . איך קוראים לו . נו . תרה אחר השם הכה מוכר . הוא לא נשלף לה . זהו . המוח שלה גמור . אמנדה והחברות צפות פתאום . נראות לה רחוקות , זעירות , נקודות חסרות משקל ורלוונטיות . האם היא זכאית להחזר על חלקה היחסי של הסדנה? שאלה קטנונית מתגנבת לה . היא זקוקה לכסף . היא תזדקק לו . לא מתחשק לה לחשוב על זה אבל המחשבה חומקת משומרי הראש שלה . יש עוד כמה אנשים שיכולים אולי לדעת איפה הוא . היא מתלבטת . אולי שלמה יחזור היום . או מחר , ואז יהיה מאד לא נעים מכולם . לא תהיה להם שום דרך לחזור לאנונימיות הנורמלית שלהם . לנצח יהיו הזוג הבעייתי . לנצח היא תהיה האישה הננטשת . אולי עדיף לחכות .

שולמית מופיעה בפתח החדר .

בוקר טוב מותק . מה נשמע ?

אבא חזר ?

לא שולי . לכי ליטול ידיים ולצחצח שיניים , אחר כך נדבר . בסדר ?

והוא התקשר אליך ? הוא ענה לך ?

ששש . שלא תעירי את הילדות . קודם כל נטילת ידיים , אחר כך דיבורים .

זה לא בסדר אם הוא לא התקשר . אבא תמיד אומר שחייבים להתקשר אם מאחרים . שאסור להדאיג הורים .

נכון מותק אבל הורים זה משהו אחר מילדים .

חייבים להיות משוכנעים כדי לשכנע . בעיה .

התאומות מגיחות בעקבות קול הבס של שולמית . השכמה כללית . לפחות לא תהיה לבד .

הן מתחבקות בה ותולות מבט שואל . היא מחזירה להן אחד משלה .

מתי אבא חוזר ?

אני לא יודעת .

תמר מסתכלת על אסתי ואז שתיהן על ארון העץ הגדול . תמר מזנקת ופותחת את דלת הארון . הבגדים של שלמה מקופלים . ניצבים על המדפים כמו חיילים . הפיג'מות . החולצות . המגרות מלאות . איך לא חשבה לבדוק בעצמה . הוא לא ארז לזמן ארוך . מתישהו יהיה חייב לחזור ולקחת דברים . הגֶן החסכני שלו לא יתיר לו לרכוש לעצמו גרדרובה חדשה לכבוד הנטישה . זה רק עניין של זמן והוא יופיע .

תתקשרי אליו אמא . אומרת לה שולמית .

אמא ניסתה אתמול מיליון פעמים , אומרת אסתי .

אל תגזימי , אומרת תמר . אולי אלף . לא יותר מאלפיים .

בסדר . מלא פעמים . ואבא לא ענה .

היא רוצה לעצור את השיחה הזו ולא יודעת איך . הטבעיות שבה הילדות דנות במצב ובדרכי ההתערבות מחרידים ומענגים אותה בו זמנית . היא לא לבד . הן אִתה .

הן ילדות , מגאפון זועק בתוכה .

גם אני ילדה . ילדה שילדה ילדה . ואז עוד ילדה . ועוד אחת . ועוד

אחת. ילדה בלי אמא. ובלי כוח. ובלי מוח. ובלי אף אחד. דמעות צפות בה. מנסה לחנוק אותן ולא מצליחה.

מה אנחנו צריכות להגיד לך עכשו כדי שלא תהיי עצובה אמא? שולמית מחקה את טכניקת השאלות של שלמה, וצחוק מפלס את דרכו דרך היבבות שלה.

מה אנחנו צריכות להגיד לך עכשו כדי שלא תהיי עצובה אמא? שולמית מחקה את טכניקת השאלות של שלמה, וצחוק מפלס את דרכו דרך היבבות שלה.

כלום, מותק, כלום. הכל בסדר. אני רק קצת מתרגשת כי אתן כאלה מתוקות ואיזה נס שהשם נתן לי אתכן.

את צריכה להתקשר מטלפון אחר, אומרת שולמית. לא מתעכבת על השתפכות הנפש שלה.

מה?

טלפון אחר אמא. שאבא לא ידע שזו את ואז הוא יענה לך ואז תוכלו לדבר.

שולמית מותק, זה לא מתאים. היא מדברת לשולמית ומכוונת גם לאוזניהן הכרויות של התאומות. כל מה שקורה ביני לבין אבא זה לא נושא שמתאים לילדות. אני מבטיחה לך שהכל הכל יהיה בסדר. אבא רק היה צריך קצת חופש לעצמו. לפעמים גם אבות צריכים חופש. כמו שאני הלכתי לפני כמה ימים. אז עכשו הוא. אין מה לדאוג.

יש! שולמית צועקת פתאום. התאומות אוחזות ידיים. את סתם אומרת! יש מה לדאוג! אבא חייב לענות לך. אין לי כוח שתהיו גרושים כמו ההורים של תהילה ורבקי. כל הבית ספר ידבר עלינו והיועצת תבוא לקרוא לי באמצע שיעור כדי לעודד אותי. ויהיו לנו בושות בשכונה ושום סמינר לא יקבל אותי ושום בחור לא יתחתן אתי. לא רוצה אמא. לא רוצה! לא רוצה!

סבתא אמרה שזה בגלל שאמא הלכה לחופש. שמענו מאחורי הקיר של המסדרון, אומרת אסתי בשקט. תמר מהנהנת.

נכון, ואולי הוא נאבד בדרך לחופש שלו וצריך להתקשר למשטרה.

לא נכון! שולמית מעלה אוקטבה. הוא לא נאבד. הוא לא רוצה יותר את אמא ושום משטרה לא תעזור. העיניים שלה נזרקות אל החלון. החלון סגור. אף אחד לא שומע. מה קרה לילדה הגדולה והחכמה שלה? היא תדבר עם סמדר. למה סמדר צפה לה עכשו? היא תדבר אתה. תשלח את הילדות ותרים לה טלפון.

יעלי מדדה אל החדר בארשת מבועתת. חלמתי חלום, היא מייבבת. זה לא חלום! שולמית נוהמת לעברה. יעלי פורצת בבכי. זה לא שום חלום בכלל. שמעת?

שולמית מספיק. הקול שלה תקיף וחזק. אף אחד לא מתגרש והכל בסדר. הבנת מה אמרתי?

מתחשק לה להתיישב על הרצפה ולילל כמו יעלי. לצרוח כמו שולמית. די די די. לא רוצה. לא רוצה. אבל היא לא יכולה. היא האמא. אסור לה. לא עכשו.

מתחשק לה להתיישב על הרצפה ולילל כמו יעלי. לצרוח כמו שולמית. די די די. לא רוצה. לא רוצה. אבל היא לא יכולה. היא האמא. אסור לה. לא עכשו.

קדימה למטבח. מי רוצה שוקו? לובשת טון עליץ ומנסה לשכנע גם את עצמה שהכל יהיה בסדר. ששלמה רק היה צריך קצת חופש לעצמו. ממש כמוה. שאין מה לדאוג.

מרתיחה מים. מוציאה כוסות ירוקות. אופס, אין חלב. הכעס מתגעש בה שוב. היא תרד למכולת בעצמה ותקנה חלב. בשבע בבוקר. על היד שלה השעון האטי. היא תולשת אותו. משליכה אותו על תקרת המקרר. מקווה לשכוח מקיומו, מקיומה. היא אישה בהריון. נטושה. עם שש ילדות. ובלי חלב. אם אתה הולך לפחות תקנה קודם חלב.

קפלן. קוראים לו קפלן. היא תתקשר אליו ותבדוק איפה שלמה. הוא בטוח יודע. נראה אותו לא אומר לה. שיעז לחפות על הבעל הנמלט שלה. היא תלך לכולל ותהפוך את השולחנות ותקבור את הסיכוי של הקפלן הזה להתקדם לאן שמיישיבים מהסוג שלו מתכננים להתקדם.